

Федорова І. В.
*аспірант кафедри бухгалтерського обліку та аудиту
Одеського національного економічного університету*

Fedorova I. V.
*Graduate student
of Accounting and Audit Department
Odessa state economic university*

АМОРТИЗАЦІЯ НЕМАТЕРІАЛЬНИХ АКТИВІВ У КОНТЕКСТІ ОБЛІКОВОЇ ПОЛІТИКИ: АКТУАЛЬНА ПРОБЛЕМАТИКА

Анотація. Стаття присвячена вдосконаленню методики визначення методів амортизації нематеріальних активів. Проаналізовано наявну нормативно-правову базу, розглянуто результати дослідження українських науковців з цього питання. Висвітлено основні фактори, що визначають варіанти нарахування амортизації на нематеріальні активи. Запропоновано відповідність зазначених методів окремим класифікаційним групам нематеріальних активів.

Ключові слова: нематеріальні активи, амортизація, строк корисного використання, ліквідаційна вартість, гудвіл.

Вступ та постановка проблеми. Облікова політика підприємства – основа, на якій ґрунтується обліковий процес щодо кожної групи активів, зокрема нематеріальних. На цьому етапі розвитку бухгалтерського обліку в Україні нематеріальні активи – сфера, яка містить значні протиріччя та невизначеності, обумовлені специфічністю їх природи. Отже, коректність Наказу про облікову політику щодо нематеріальних активів – запорука правильності відображення відповідної інформації в регістрах та звітності.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Питанням удосконалення формування облікової політики на підприємстві присвятили свої дослідження такі науковці, як, зокрема, Ю.О. Ночовна, Н.А. Букало, М.Т. Білуха, К.В. Шевчук. Конкретизованим вивченням та аналізуванню теми облікової політики щодо нематеріальних активів займалися, зокрема, О.Г. Бірюк, В.А. Кулик, Н.М. Бразілій, Є.В. Калюга, Т.М. Кондрашова, В.М. Діба, Х.І. Скоп. Попри значний внесок у вирішення цієї проблематики, вказані вчені наголошують на відсутньому обсязі аспектів, які залишилися невивченими.

Наказ про облікову політику підприємства обов'язково повинен містити відомості щодо визначення вибраних методів амортизації нематеріальних активів, але цей процес залежить від конкретних чинників, а саме строку корисного використання, наявності ліквідаційної вартості, характеру участі в процесі виробництва, характеру отримання майбутніх економічних вигід від використання таких активів. Перераховані критерії у своїй сукупності повинні сприяти тому, що кожний об'єкт нематеріальних активів буде переносити свою вартість найбільш ефективним чином. Узагальнення напрацювань, що містяться у вітчизняній літературі, та аналіз нормативно-правової бази, виконаний у дослідженні, покликаний структурувати цей процес та відобразити його у складі облікової політики підприємства.

Метою роботи є формулювання взаємозв'язку характеристик окремих груп нематеріальних активів та критеріїв вибору найбільш оптимального методу нарахування амортизації задля побудови коректного облікового процесу на цій ділянці.

Результати дослідження. Глумачення терміна «облікова політика» знаходить своє відображення у Законі України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» від 16 липня 1999 р. № 996-XIV. Це сукупність

принципів, методів і процедур, що використовуються підприємством для складання та подання фінансової звітності. Аналогічне визначення наведене у НП(С)БО 1 «Загальні вимоги до фінансової звітності». Тобто особливості усього облікового процесу на кожній ділянці, що передують узагальненню інформації про діяльність суб'єкта господарювання, визначаються керівництвом суб'єкта господарювання самостійно та повинні бути зафіксовані у відповідному Наказі про облікову політику [1; 2].

Згідно з Методичними рекомендаціями щодо облікової політики підприємства № 635 цей розпорядчий документ містить принципи, методи й процедури, які використовуються підприємством для ведення бухгалтерського обліку, складання та подання фінансової звітності, а також щодо яких нормативно-правовими актами з бухгалтерського обліку передбачено більше одного їх варіанта, а також попередні оцінки, які використовуються підприємством з метою розподілу витрат між відповідними звітними періодами. Тобто якщо окремі облікові процедури не передбачають альтернатив у їх виконанні, то немає сенсу зазначати таку інформацію у складі відомостей про облікову політику. Ця вимога є вкрай важливою, адже її недотримання призводить до того, що керівництво підприємства припускається типових помилок під час складання Наказу про облікову політику, серед яких Ю.О. Ночовна та В.А. Кулик виділяють наявність зайвої інформації, що повторює зміст нормативних документів або не стосується облікової політики; введення до Наказу про облікову політику безальтернативних методів оцінки, обліку та процедур [3; 4].

Важливо також звернути увагу на те, що ці методичні рекомендації не поширюються на підприємства, що, відповідно до законодавства, для формування фінансової звітності використовують міжнародні стандарти. Отже, орієнтиром у цьому разі виступає МСБО 8 «Облікові політики, зміни в облікових оцінках та помилки».

Якщо говорити про нормативно-правові акти, згадані в Методичних рекомендаціях № 635, то з огляду на тему дослідження варто звернути увагу на Положення (стандарти) бухгалтерського обліку 8 «Нематеріальні активи» (далі – П(С)БО 8) та Міжнародний стандарт фінансової звітності 38 «Нематеріальні активи» (далі – МСФЗ 38). Ці стандарти допомагають визначитися, які саме відомості щодо обліку нематеріальних активів (далі – НМА) необхідно вносити до відповідного Наказу про облікову

політику, адже потрібно розуміти особливості, притаманні досліджуваному об'єкту, та можливість вибору найбільш ефективного рішення стосовно їх визначення, ідентифікації, оцінювання, оприбуткування та виводу з експлуатації [5; 6].

Беручи до уваги визначення нематеріальних активів, наведені у П(С)БО 8 та МСФЗ 38, можемо дійти висновку, що відсутність матеріальної субстанції, обов'язковість ідентифікації та немонетарність створюють додаткові складнощі та невизначеності щодо їх обліку, отже, елементи облікової політики щодо НМА потребують ретельного відображення в Наказі.

Методичні рекомендації № 635 містять перелік складових Наказу про облікову політику, але конкретно нематеріальних активів стосуються лише методи амортизації, підходи до переоцінки, підходи до періодичності зарахування сум дооцінки до нерозподіленого прибутку, періодичність та об'єкти проведення інвентаризації. На наш погляд, облікова політика НМА не обмежується перерахованими аспектами, які передбачають деякі особливості в контексті об'єкта обліку. Наведене нижче дослідження привертає увагу до особливостей вибору оптимального методу амортизації окремих груп нематеріальних активів.

По-перше, необхідно враховувати можливість визначення строку корисного використання НМА, адже є об'єкти, що, як очікується, принеситимуть економічні вигоди протягом невизначеного терміну. Прикладом можуть слугувати безстрокові ліцензії на провадження конкретного виду діяльності. Але відсутність амортизаційних відрахувань у цьому разі, як справедливо зазначають О.Г. Василенко та Н.В. Белова, сприятиме викривленню інформації про діяльність підприємства та неможливості зменшити базу оподаткування податком на прибуток. У такому разі автори радять посилається на п. 26 П(С)БО 8, який дає змогу застосовувати строки корисного використання, визначені податковим законодавством у межах від 2 до 10 років (відповідно до пп. 138.3.4 Податкового кодексу України), але вкрай бажано встановлювати максимальний строк у 10 років, крім випадків, коли реально планується використовувати об'єкт нематеріальних активів протягом меншого строку (і таке рішення є цілком обгрунтованим). Отже, якщо на балансі підприємства є об'єкт НМА з невизначеним строком корисного використання, у Наказі про облікову політику обов'язково необхідно зазначити, яке рішення було прийняте: амортизувати цей актив або ні, і якщо так, то скільки років такі відрахування здійснюватимуться [7–9].

Наступним кроком на шляху достовірного вибору методу амортизації НМА є визначення строку корис-

ного використання об'єктів, щодо яких отримання економічних вигід очікується протягом конкретного періоду часу. На допомогу приходять ті ж П(С)БО 8 та МСФЗ 38, щоправда, переліки критеріїв визначення такого терміну дещо відрізняються, як видно з рис. 1.

Т.М. Кондрашова підсумовує, що загалом вказані чинники можуть бути поділені на дві категорії, а саме економічні та юридичні. Чинники, що належать до першої групи, виходять з періоду, протягом якого підприємство отримуватиме економічні вигоди від використання НМА, а чинники правові впливають з проміжку часу, за який відбувається контроль над такими вигодами [10].

Спираючись на результати досліджень Є.В. Калюги, можемо відстежити відмінності підходів до визначення строку корисного використання НМА в Україні та інших країнах пострадянського простору. Наприклад, П(С)БО 14 «Облік нематеріальних активів», що діє в Російській Федерації, та П(С)БО 28 «Облік нематеріальних активів» (ним керуються у Казахстані) встановлюють обмеження, згідно з яким термін корисної експлуатації нематеріального активу не може перевищувати строку діяльності організації [11].

У зв'язку з цим постає питання про те, як саме можна встановити такий термін, якщо керівництво не має наміру та потреби ліквідувати фірму, припиняти діяльність. Тобто з огляду на те, що підприємство функціонуватиме якщо не вічно, то хоча б у досяжному майбутньому без конкретних планів на закриття, то вкрай невизначеним, на наш погляд, є обмеження щодо строку корисного використання НМА, регламентоване вказаними стандартами.

П(С)БО 13 «Облік нематеріальних активів», що діє на території Молдови, містить важливе, на нашу думку, зауваження: під час нарахування амортизації по кількості виготовлених одиниць продукції (обсягу послуг) її величина залежить від кількості вироблених одиниць продукції (обсягу послуг). Це змушує повернутися до українського П(С)БО 8, яке визначає строк корисного використання нематеріальних активів таким чином: період, протягом якого очікується, що актив буде придатний для використання суб'єктом господарювання. Але вітчизняний стандарт, на відміну від МСФЗ 38, не враховує того, що термін корисної експлуатації іноді вимірюється як кількість одиниць виробленої продукції чи подібних одиниць, що їх суб'єкт господарювання очікує отримати від активу. Іншими словами, корисність НМА може обмежуватися конкретним обсягом матеріальних благ, виробництво яких за допомогою цього нематеріального активу обумовлене договірними відносинами, не прив'язуючись до проміжку часу, необхідного для такого виробництва. Актуальним

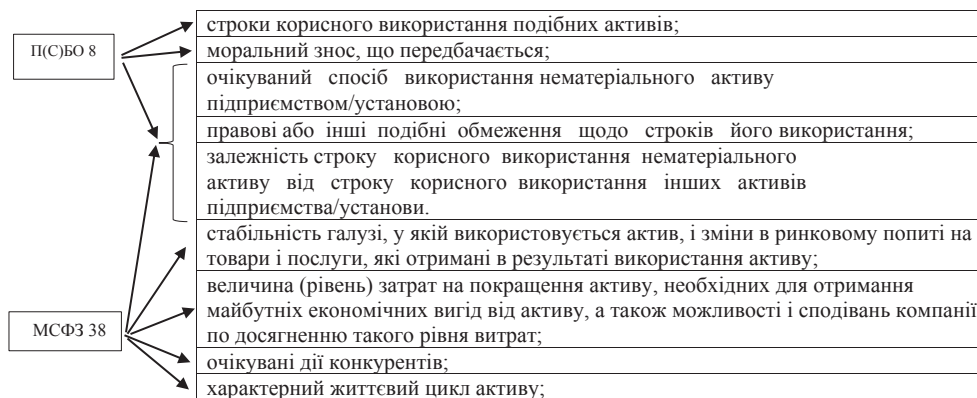

Рис. 1. Критерії визначення строку корисного використання НМА

вказане зауваження виступає стосовно об'єктів НМА, прямо пов'язаних з процесом виробництва.

На наш погляд, якщо строк корисної експлуатації НМА виражається в одиницях продукції, таку обставину необхідно зафіксувати у Наказі про облікову політику, обґрунтувавши вибраний метод нарахування амортизації.

Навіть беручи до уваги всі перераховані вище відомості, зазначені в нормативно-правових актах щодо розрахунку терміну корисного використання нематеріального активу, ми змушені погодитися з думкою О.Г. Бірюк про те, що законодавством не передбачено механізму встановлення терміну корисного використання нематеріальних активів. Безсумнівно, є певні обмеження, посилення на строк дії правовстановлюючого документа (у податковому законодавстві), критерії, які слід враховувати, але інструкцій щодо певної послідовності дій відповідальна посадова особа не має.

О.Г. Бірюк висуває таку пропозицію: Наказ про облікову політику має передбачати встановлення строку корисного використання НМА самостійно за допомогою спеціально створеної комісії із зазначенням членів комісії та їхніх повноважень. Безперечно, факт створення комісії, яка б здійснювала визнання, ідентифікацію, оцінювання, визначення строку корисного використання та ліквідаційної вартості нематеріальних активів, а також складалася б з кваліфікованих та обізнаних у цій сфері спеціалістів, повинен бути зафіксований у відомостях про облікову політику. Але ми не вважаємо доцільним зазначати, що підприємство встановлює строк корисного використання НМА самостійно. Це право не є багатоваріантним, воно наведено в методичних рекомендаціях та стандартах бухгалтерського обліку. Також, на наш погляд, дані про членів комісії, їхні посади та обов'язки краще зазначити у відповідному наказі по підприємству на кшталт наказу про створення інвентаризаційної комісії [12].

Подальшою обставиною, з якою необхідно визначитися до вибору найефективнішого методу амортизації для НМА, є умови отримання майбутніх економічних вигід від такого активу.

Як вказано у § 17 МСБО 38, майбутні економічні вигоди, що надходять від НМА, можуть включати дохід від продажу продукції чи послуг, скорочення витрат або інші вигоди, які є результатом використання активу суб'єктом господарювання. Наприклад, використання інтелектуальної власності у виробничому процесі може зменшити майбутні виробничі витрати, а не збільшити майбутні доходи. І якщо достовірно неможливо судити про те, в якому обсязі та яким чином такі витрати будуть зменшені від використання саме цього об'єкта права інтелектуальної власності, то на такий НМА амортизацію слід нарахувати прямолінійним методом.

У решті випадків П(С)БО 8 дає можливість підприємству користуватися будь-яким методом амортизації, який пропонує П(С)БО 7 для основних засобів.

На нашу думку, хоча основні засоби та нематеріальні активи належать до однієї групи необоротних активів, важливо брати до уваги нематеріальну природу НМА під час розподілу вартості протягом періоду отримання економічних вигід від їх використання.

Н.М. Бразілій основними критеріями вибору методу амортизації нематеріальних активів вважає запланований термін корисного використання та швидкість морального старіння такого об'єкта. І хоча автор наголошує на схожості наведених двох критеріїв, проте ми закликали ще раз звернутися до П(С)БО 8 та переконатися в тому, що визначений строк корисного використання вже передбачає попереднє врахування передбаченого морального зносу. Виходить, що перший критерій включає другий, який є чинником його розрахунку [13].

На наш погляд, крім строку корисного використання, під час визначення оптимального методу нарахування амортизації НМА слід враховувати також можливість визначення ліквідаційної вартості та відношення до процесу виробництва. Стосовно ліквідаційної вартості нематеріального активу, то МСФЗ 38 допускає прирівнювання її до нуля, окрім випадків, проілюстрованих на рис. 2.

Такий критерій вкрай важливий, коли підприємство має намір застосовувати метод зменшення залишкової вартості для амортизації нематеріального активу, адже за відсутності залишкової вартості розрахунок не матиме сенсу. А такий метод, як справедливо стверджує Н.М. Бразілій, вкрай доречно використовувати стосовно НМА, які схильні до швидкого морального старіння. Завдяки йому можна перенести більшість вартості об'єкта на ті періоди, протягом яких він приносить найбільші майбутні вигоди. До таких нематеріальних активів автор відносить, наприклад, комп'ютерні програми, які чутливі до розвитку технологій.

О.В. Зябрева вважає доцільним амортизувати нематеріальні активи, моральне старіння яких є інтенсивним, за допомогою прямолінійного методу до того часу, поки не буде доведена необхідність застосування іншого методу або строк корисного використання не закінчиться [14].

Ми більше схильні підтримувати думку Н.М. Бразілій, однак застосування прямолінійного методу стосовно вказаних НМА виявляється корисним тоді, коли нематеріальний актив, що амортизується методом зменшення залишкової вартості (або прискореного зменшення залишкової вартості), планується ліквідувати в майбутньому, а величина недоамортизованої вартості занадто велика та здатна суттєво викривити фінансові показники, тоді доцільним є

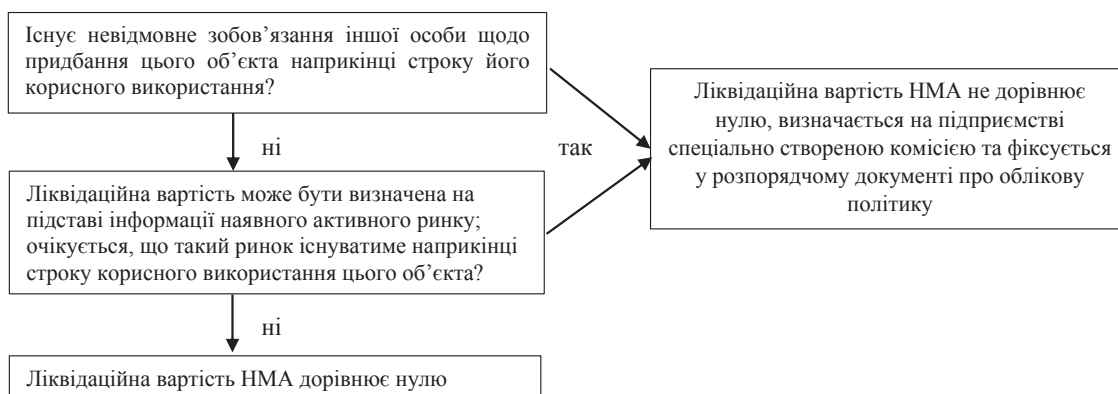

Рис. 2. Визначення ліквідаційної вартості НМА

внесення змін у Наказ про облікову політику за рік до ліквідації, відповідно до яких встановлюється прямолінійний метод, а отже, залишкова вартість буде рівномірно розподілятися між місяцями останнього року експлуатації.

Проаналізувавши підходи до визначення найбільш оптимального методу амортизації нематеріальних активів, запропоновані українськими вченими, маємо підстави сформулювати табл. 1 в розрізі класифікації НМА за податковим законодавством, зазначивши недоліки кожного методу, врахувавши зауваження В.В. Ясишеної [15]

Отже, вкрай важливими, на нашу думку, є, по-перше, фіксація у Наказі про облікову політику класифікації нематеріальних активів, що містяться на балансі підприємства, а по-друге, приведення до відповідності кожної групи, вибраного методу амортизації та строку корисного використання. Ця інформація допоможе уникнути плутанини та непорозумінь під час введення в експлуатацію нового об'єкту НМА та подальшого його обліку.

Окремо, на наш погляд, заслуговує на увагу тема амортизації гудвілу. Вітчизняний П(С)БО 19 «Об'єднання підприємств» у п. 16 чітко визначає, що на гудвіл амортизація не нараховується (як це регламентовано МСФЗ 3 «Об'єднання бізнесу»). Але попередній пункт під номером 15.2 зазначає, що сума накопиченої амортизації гудвілу списується зі зменшенням його первісної вартості. Але як може виникнути накопичена амортизація на такий різновид НМА, який амортизації не підлягає? Тут, очевидно, йдеться про амортизацію гудвілу, накопичену за період до початку застосування цього стандарту з подальшим коригуванням первісної вартості на цю суму, але тоді на який нормативно-правовий акт необхідно було спиратися до того моменту, щоб таку амортизацію нараховувати? [16]

Варто знову звернутися до міжнародного стандарту МСФЗ 3 «Об'єднання бізнесу» задля кращого розуміння, як саме вчиняти у такому випадку. Амортизація гудвілу

припиняється однозначно з моменту застосування цього стандарту, а одиниця, що генерує грошові потоки та пов'язана з гудвілом, перевіряється на зменшення корисності відповідно до МСБО 36 «Зменшення корисності активів» щорічно, а також тоді, коли з'являється будь-яке свідчення можливого зменшення корисності такої одиниці [17].

Однак, незважаючи на те, що ця обставина є вкрай важливою в контексті амортизації нематеріальних активів, на наш погляд, немає необхідності зазначати відповідні відомості в Наказі про облікову політику, адже вони не передбачають багатоваріантності прийняття рішень.

Висновки. Розглядаючи амортизацію нематеріальних активів у контексті облікової політики підприємства, ми дійшли висновку, що некоректним є зазначення в Наказі про облікову політику обставини, що підприємство вибирає строк корисного використання та метод амортизації самостійно, адже таке право регламентоване законодавчо.

Натомість доречно було б навести перелік вибраних методів амортизації НМА в розрізі класифікаційних груп таких активів, наявних на підприємстві, з одночасним їх обґрунтуванням у вигляді строку корисного використання (якщо він є) та ліквідаційної вартості (за наявності). Доповнити облікову політику стосовно НМА їх розмежуванням у розрізі класифікаційних груп також пропонує А.О. Саюн для задоволення потреб аналітичного обліку [18].

Також, як було зазначено вище, має сенс зафіксувати існування комісії, яка б складалася з кваліфікованих та обізнаних працівників підприємства та здійснювала визнання, ідентифікацію, оцінювання, визначення строку корисного використання та ліквідаційної вартості нематеріальних активів.

Отже, залишається очевидним той факт, що базою ефективного облікового процесу загалом та нематеріальних активів зокрема виступає саме коректне формування облікової політики.

Таблиця 1

Методи амортизації нематеріальних активів у розрізі класифікаційних груп

Групи НМА	Методи амортизації	Переваги	Недоліки
Права користування природними ресурсами	Прямолінійний	Відносно менша трудомісткість розрахунку та застосування. Рівномірні частини амортизаційних відрахувань, що протягом всього періоду застосування буде підтримувати однаковий рівень прибутку, а також платежів до бюджету.	Неврахування морального старіння нематеріальних активів.
Права користування майном (крім права постійного користування земельною ділянкою)			
Права на комерційні позначення			
Право на винаходи	Виробничий	Прямий зв'язок між амортизаційними відрахуваннями та інтенсивністю виробничого процесу. Коректність формування собівартості продукції, послуг.	Складність встановлення обсягу продукції, яка була виготовлена за допомогою саме цього нематеріального активу.
Право на корисні моделі			
Право на промислові зразки			
Право на сорти рослин			
Право на породи тварин			
Ліцензійні угоди, в яких чітко обумовлено обсяг виробництва за цією ліцензією			
Комп'ютерні програми	Метод зменшення (прискореного зменшення) залишкової вартості	Попередження ризику неправильного визначення швидкості морального зносу НМА, невеликого визначення строку корисного використання. В перші роки застосування відзначатимуться зменшення прибутку та нижчий рівень податкових платежів до бюджету.	Може сприяти збільшенню ціни на виготовлену продукцію, що може вплинути на зниження попиту та зниження прибутків від її реалізації.
Програми для ЕОМ			
Компіляції даних (бази даних)			

Список використаних джерел:

1. Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні: Закон України від 16 липня 1999 р. № 996-XIV, редакція від 1 січня 2007 р. на підставі 3422-15 // Законопроекти / Упр. комп'ютериз. систем Апарату Верховної Ради України. 2006. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?nreg=996-14>.
2. Загальні вимоги до фінансової звітності // Національне положення (стандарт) бухгалтерського обліку 1 (Наказ МФУ від 7 лютого 2013 р. № 73); за станом на 10 листопада 2013 р. URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/z0336-13>.
3. Методичні рекомендації щодо облікової політики підприємства: Наказ Міністерства фінансів України від 27 червня 2013 р. № 635. URL: <http://www.nau.kiev.ua>.
4. Ночовна Ю.О., Кулик В.А. Сучасний стан та проблеми формування облікової політики підприємства. Вісник Національного університету «Львівська політехніка». Менеджмент та підприємництво в Україні: етапи становлення і проблеми розвитку. 2013. № 776. С. 141–146. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/VNULPM_2013_776_24.
5. Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 8 «Нематеріальні активи» (із змінами, внесеними згідно з Наказом Міністерства фінансів від 27 червня 2013 р. № 627. URL: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/z0750-99>.
6. Міжнародний стандарт бухгалтерського обліку 38 «Нематеріальні активи». URL: http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/929_050.
7. Василенко О.Г. Ліцензії в обліку: що? де? коли? Податки та бухгалтерський облік. 2016. URL: https://i.factor.ua/ukr/journals/nibu/2016/november/issue89/article22882.html?search=&text_article.
8. Белова Н.В. Лицензия стала бессрочной: как учесть ее стоимость? Податки та бухгалтерський облік. 2015. URL: <https://i.factor.ua/journals/nibu/2015/may/issue-38/article-7783.html>.
9. Податковий кодекс України від 2 грудня 2010 р. Офіційний веб-сайт Верховної Ради України. URL: <http://portal.rada.gov.ua>.
10. Кондрашова Т.М., Кондратко Х.Ю. Амортизація нематеріальних активів за вітчизняними та міжнародними стандартами обліку. Збірник наукових праць Черкаського державного технологічного університету. Сер.: Економічні науки. 2011. Вип. 28 (1). С. 114–119. URL: [http://nbuv.gov.ua/UJRN/Znpchdtu_2011_28\(1\)_29](http://nbuv.gov.ua/UJRN/Znpchdtu_2011_28(1)_29).
11. Калюга С.В. Нормативно-правове забезпечення надходження, вибуття та нарахування амортизації нематеріальних активів. Економічний вісник університету. 2014. Вип. 23 (1). С. 63–68. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/escv_2014_23%281%29_13.
12. Бірюк О.Г. Підходи до облікової політики щодо відображення інформації про нематеріальні активи. Проблеми економіки. 2014. № 3. С. 202–207. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Pekon_2014_3_27.
13. Бразілій Н.М. Облік і аудит нематеріальних активів: дис. ... канд. екон. наук: спец. 08.00.09. Київ, 2007.
14. Зябрева О.В. Проблемні аспекти обліку амортизації нематеріальних активів. Управління розвитком. 2013. № 17. С. 30–33. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Uproz_2013_17_13.
15. Ясишена В.В. Методичні аспекти амортизації нематеріальних активів. Ефективна економіка. 2014. № 9. URL: <http://economy.nayka.com.ua>.
16. Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 19 «Об'єднання підприємств»: затв. Постановою Міністерства фінансів України від 7 липня 1999 р. № 163. URL: http://www.minfin.gov.ua/control/uk/publish/archive/main?&cat_id=293533&stind=11.
17. Міжнародний стандарт фінансової звітності (IFRS) 3 «Об'єднання бізнесу». URL: http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/929_006.

**АМОТИЗАЦІЯ НЕМАТЕРІАЛЬНИХ АКТИВІВ
В КОНТЕКСТЕ УЧЕТНОЇ ПОЛІТИКИ: АКТУАЛЬНА ПРОБЛЕМАТИКА**

Анотація. Стаття посвячена совершенствованию методики определения методов амортизации нематериальных активов. Проанализирована имеющаяся нормативно-правовая база, рассмотрены результаты исследования украинских ученых по этому вопросу. Освещены основные факторы, определяющие варианты начисления амортизации на нематериальные активы. Предложено соответствие указанных методов отдельным классификационным группам нематериальных активов.

Ключевые слова: нематериальные активы, амортизация, срок полезного использования, ликвидационная стоимость, гудвилл.

**AMORTIZATION OF INTANGIBLE ASSETS
IN THE CONTEXT OF ACCOUNTING POLICY: ACTUAL PROBLEMS**

Summary. The article is devoted to the improvement of the methodology for determining the depreciation methods of intangible assets. The existing regulatory framework is analyzed and the results of the research of Ukrainian scientists on this issue are considered. The main factors determining the options for depreciation calculation for intangible assets are highlighted. The compliance of these methods with the separate classification groups of intangible assets is proposed.

Key words: intangible assets, depreciation, usable life expectancy, liquidation value, goodwill.